08/09/2019

“Η Παναγία μας βγάζει από την πνευματική στειρότητα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στην πανηγυρίζουσα ενορία της Υπεραγίας Θεοτόκου Λαμποβίτισσας Άφρας χοροστάτησε το απόγευμα του Σαββάτου 7 Σεπτεμβρίου 2019 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος.

Απευθυνόμενος στους ενορίτες και στους προσκυνητές ο κ. Νεκτάριος τόνισε ότι η Εκκλησία δεν εορτάζει τα γενέθλια των ανθρώπων , διότι αυτό είναι ξενόφερτο έθιμο, αλλά το όνομα του αγίου ή της αγίας που ο κάθε άνθρωπος φέρει, διότι ο άγιος είναι ο προστάτης και αυτός που δέεται για τον καθένα μας. Όμως γίνεται εξαίρεση για τρία πρόσωπα: τα γενέθλια του Χριστού (Χριστούγεννα), το γενέθλιο του Προδρόμου και το γενέθλιο της Παναγίας μας, διότι αυτές οι μνήμες σηματοδοτούν την ανακαίνιση της ανθρωπότητας.

Ειδικότερα, η Υπεραγία Θεοτόκος, το γενέθλιον της οποίας στην Κέρκυρα συνοδεύεται από το προσωνύμιο Λαμποβίτισσα, διότι λάμπει, φέρνει το Φως του κόσμου που είναι ο Χριστός, μας υπενθυμίζει την πνευματική στειρότητα της ζωής μας. Μας βγάζει από αυτήν διότι μας δίνει νόημα διά της σχέσεως μας με τον Θεό. Όπως αναφέρει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός η γέννηση της Παναγίας είναι η απαρχή της ανακλήσεως της κατάρας η οποία διά της Εύας πέρασε σε όλη την

ανθρωπότητα, κατάρα θανάτου, ακοινωνησίας με τον Θεό. Διά της Θεοτόκου λύνεται η πνευματική στειρότητα.

Γι’ αυτό και η υμνογραφία της Εκκλησίας τονίζει ότι ενώ και άλλα ανδρόγυνα στην Παλαιά Διαθήκη υπήρξαν στείρα (όπως ο Ζαχαρίας και η Ελισάβετ που γέννησαν τον Ιωάννη τον Πρόδρομο, ο Ελκανά και η Άννα που γέννησαν τον Σαμουήλ), εντούτοις η λύση της δικής τους στειρότητος έφερε προφήτες στον κόσμο, που άνοιξαν τον δρόμο για την σωτηρία, αλλά η λύση της στειρότητος των γονέων της Παναγίας, του Ιωακείμ και της Άννας, έφερε την ίδια την σωτηρία, τον Χριστό.

Η γέννηση της Παναγίας δεν συνοδεύεται μόνο από την χαρά γιατί γεννήθηκε άνθρωπος στον κόσμο. Η χαρά έγκειται στο ότι στο πρόσωπο της Παναγίας η ανθρωπότητα δανείζει την σάρκα και την φύση μας εν γένει στον Θεό και αναγεννάται σύμπασα. Η χαρά μεγαλώνει ακόμη περισσότερο διότι η Παναγία γίνεται δική μας μητέρα. Ακούει τον καθέναν μας και πρεσβεύει διά παντός.

Έχουμε το θάρρος ,όπως το παιδί στην μητέρα του, να αναγγείλουμε τον πόνο της ψυχής μας, όπως και την χαρά της καρδιάς μας, και εκείνη τα μεταφέρει στον Υιό και Θεό της. Παράλληλα, πρεσβεύει για μας ακόμη και στην δυσκολότερη ώρα της ζωής μας, που είναι ο καιρός της εξόδου μας από αυτήν, ώστε να μην μας λησμονήσει ο Θεός και να είμαστε μαζί Του στην αιωνιότητα.

Ο κ. Νεκτάριος κατέληξε λέγοντας ότι εορτάζουμε το γενέθλιο της Θεοτόκου και αντιπροσφέρουμε ύμνους ευχαριστίας στον Θεό για την μεγάλη Του προσφορά

ιε και να
α από την